

РЕШЕНИЕ

№ 2442

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **301** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба изп. директор на ИА „ГИТ“, срещу решение № 1105/26.11.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 14167/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 111-и състав, с което е отменено наказателно постановление № 29-0000889/20.09.2021 г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“.

Касаторът – главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“ иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че не е осъществен състава на нарушение по чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. В с.з. се представлява от юриск. А., която поддържа жалбата и претендира юриск. възнаграждение.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от Г. М., чрез адв. А. И. – САК, в с.з. оспорва жалбата, претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от Г. М., чрез адв. А. И. – САК, срещу наказателно постановление № 29-0000889/20.09.2021 г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“, с което за нарушение на чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от КТ на същото е наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

С решение № 1105/26.11.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 14167/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 111-и състав, е отменено наказателно постановление № 29-0000889/20.09.2021 г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“. В мотивите си районният съд приема, че съставът на нарушението не е осъществен от дружеството, предвид липсата на доказателства, които да го установяват по безспорен и категоричен начин. Преиема, че така описаното деяние от фактическа страна не осъществява състава на адм. нарушение, понеже работникът Е. И. Я., към момента на проверката не е бил в трудовопривно отношение с работодателя СТРОЙ СТИЛ 2000 И.“ О.. Освен това трудовият договор и уведомлението били последващи проверката, а дружеството не било наказано за това, че не било сключило трудов договор, а че не било предоставило такъв към момента на допускане на работа.

Като е достигнал до този извод, въззивният съд неправилно е приложил материалния закон като е налице касационно основание за отмяна на процесното решение, предвид неправилно приложение на закона.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо. Въззивният съд обаче неправилно е приложил материалния закон.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество фактическата обстановка, изложена в АУАН се установява по безспорен и категоричен начин и не се оборва от въззивника, посредством събраните в хода на производството гласни доказателства, така и от писмените такива. Установено е, че лицето Я. се е намирало в обекта, проверяван от контролните органи като е доказано осъществяването на трудова дейност като работник. Същият е попълнил собственоръчно декларация, в която категорично посочва, че е работил при съответно работно време в съответно работно място – строителен обект и е изпълнявал съответни трудови задачи. Това обстоятелство се доказва и посредством разпита на св. С. и М.. Съдът е обсъдил приетите по делото доказателства, в съответствие с процесуалните правила, но неправилно е приел за неустановена посочената в решението фактическа обстановка. Настоящият състав на съда намира, че от фактическа страна е доказано категорично в производството пред контролните органи и пред съда престирването на труд, при съответните характеристики на трудово правоотношение като работно време, субординация на служителя, наличие на съответни трудови задължения и т.н. от страна на Е. Я. в обекта, стопанисван от наказаното дружество. Правилно описаното от фактическа страна деяние е подведено като съставомерно на състава на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда, с оглед

непредоставянето на работника преди постъпване на работа на подписан трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Ирелевантно в случая е наличието на някакъв предоставен от нарушителя граждански договор каквато е практиката за прикриване наличието на трудово правоотношение между страните.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че съставът на нарушение по чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от КТ е осъществен от фактическа и правна страна от [фирма] като правилно е ангажирана адм. – наказателната му отговорност в минималния предвиден от закона размер – 1500 лева.

Оспорваното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, поради което следва да бъде отменено, а наказателното постановление - потвърдено. На касатора следва да се присъдят разноски за юриск. възнаграждение в размер на 100 лева, с оглед изхода на спора и своевременното искане.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 1105/26.11.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 14167/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 111-и състав, като вместо същото

ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 29-0000889/20.09.2021 г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] при ИА „ГИТ“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от Г. М., за нарушение на чл. 414, ал. 3, във вр. с чл. 62, ал. 3 от КТ, е наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева;

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от Г. М., да заплати на Главна дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.